

DELAVSKA FRONTA

Uredništvo: Maribor, Koroška cesta 5. Uprava: Maribor, Koroška cesta 1. Naročnina: celoletno Din 36.—, mesečno Din 3.—. Oglasi po ceniku. — Izhaja vsako soboto zjutraj.

Priznanje Molotova.

Predsednik sveta ljudskih komisarjev Sovjetske republike — v »buržujskih« državah bi ga imenovali ministrskega predsednika —, g. Molotov, je imel pred kratkim triurni govor, in sicer pred osrednjim izvršnim odborom komunistične vladajoče stranke. Omenjeni odbor tvori kakih 400 vodilnih boljševikov in je bil govor g. Molotova nekako polaganje računov boljševiškega režima. V celem referatu nas zanimajo posamezne točke, zlasti pa tiste, ki se nanašajo na notranji položaj »objubljenе dežele« vseh zaverovanih prijateljev boljševizma. S strani boljševikov smo itak vajeni ponavljanja tiste stare pesmi, »da je Sovjetska Rusija garancija miru«, le »kapitalistične države« da se oborožujejo z nezmanjšano brzino in osvojevalnimi cilji. Prav radi tega zunanje politični del govora tudi ni zanimiv, če izvzamemo morda jezo boljševiških generalov nad priklicanim Urugvajem. Ta vlada je namreč kot bela vrana opravila sila koristen posel: preknila je diplomatske zveze s Sovjetsko Rusijo, njenega poslanika pa, ki je v Montevideu finansiral zadnje upore v Braziliji, Urugvaj in Argentini, pa so kratkomalo s silo vrgli čez mejo.

Gre za nekaj, kar je bistvenejše kakor zunanja politika boljševikov. To je njih notranja nezmožnost v izvajanju programskih točk. Sam g. Molotov je priznal, da obskrba z zdravili v Sovjetski Rusiji še niti ni dosegla najprimitivnejših pogojev. To se pravi, zdravila bo že dobiti, toda edinole za obolelega boljševiškega priganjaca, »muzik« (s svoje grude pregnan kmet) in »tovariš« (sodrug) v delavskih vrstah lahko pogineta kakor živinče... Čudno, da Sovjetska Rusija s svojo tolikanj hvalisano kemijsko, industrijo ne more v dovoljni meri ali sploh izdelovati medikamentov in preparatov, zdi se pa, da je to boljševikom postranska stvar, v resnici namreč noč in dan izdelujejo strupene pline in slično: vse za uničevanje notranjih in zunanjih sovražnikov. Ob Bajkalskem jezeru so se pobunile cele vasi vsled gladi, deloma pa proti krvoločnim priganjcem, ki jim lebdi pred očmi edinole produkcija in samo produkcija, tako, da so kot čisti oznanjevalci brutalnega materijalizma popolnoma pozabili na človeka. Ruski človek leži na tleh razmesarjen, ponižan, razžaljen, nag in lačen, brez zdravil, in nad njim vihtijo Stalinski in Raganovičevi valpeti bič »stahanovščine«. »Delaj trikrat in štirikrat več (za isto borno plačo), da se bo povečala produkcija.« Tako govore boljševiški prvaki po Rusiji, in Molotov je sam priznal, da v Rusiji »pada delovna morala.« Ni vrag, da pri skrajno stisnjenih, bornih plačah in ob pomanjkanju kruha, soli, mila — skratka najpotrebnejših stvari — ne bi padala splošna volja za delo. Velika večina ogoljufanega naroda se šele sedaj zaveda, da dela za site in vsega dobrega naveličane moskovske buržuje, ki se od svojih ameriških bratcev kapitalističnega kova prav nič ne razlikujejo. Iz te strašne zavesti je začelo rojiti po ruskem narodu in zato se množe upori, ki jih nečloveški boljševiki duše na ta način, da sipljejo na vasi pobunjencev iz aeroplanov strupene pline. Evropa je daleč — si mislijo boljševiki —, nikdo nas ne more motiti, saj smo vendar člani Društva narodov v Zenevi!

Govor Molotova je razodel toliko, da nas v Evropi boljševiki ne bodo več mogli prepričati prav z nobenim argumentom več. Kar se razun tega dogaja še v Sibiriji, moremo le slutiti, znano je le, da si tamkaj obupani narod ne ve drugače pomagati pri otresanju boljševiškega jarma kot z atentati na vojašnice, železniške naprave itd. Justifikacije so na dnevnem redu in tak paradiz doživljajo v svoji bujni domišljiji tudi pri nas razni marksistično navdahnjeni sanjači. Kdor je imel srečo, da se je izmaknil roki zloglasne črke, kaj je Sovjetska Rusija. Naših »kulturboljševikov« niti ne spametujejo tako resne besede, kakor jih je v skrbi za boljševiške trebušnike in za židovstvo Moskve izrekel sam Molotov.

Sijajna zmaga delavstva v Zagorju.

Delavstvo je sito samih obljub in odklanja socialiste na celi črti. Slaba tolažba marksistov.

V devetih občinah so se vršile preteklo nedeljo občinske volitve. Med temi je bila tudi občina Zagorje ob Savi, kjer so bile volitve razpisane zaradi komasacije. Za vse občine se je vedelo že vnaprej, kako bodo volitve izpadle. Jasno je bilo, da se bo prebivalstvo znašlo samo v onem taboru, ki ga vadijo pošteni in za blagor občanov vneti možje. Za Zagorje, ki se nahaja v središču naših rudarskih revirjev, pa je vladalo veliko ugibanje. Res smo vedeli, da je v Zagorju velika večina naših ljudi, ki so že zdavnaj uvideli, da je socializem samo slepilo delavstva, ki so pa tudi na lastni koži občutili vse blagodati prejšnjega JNS režima, vendar so ravno za te volitve socialisti s podporo bivših redkih, pa zato zelo mogočnih JNS pristašev razvili tako agitacijo ter nastopali s takim pritiskom, da smo se za Zagorje vendar nekoliko bali. Ljudje, ki ne poznajo krajevnih razmer, pa so čitali proglose socialistov ter bahava poročila iz Zagorja, ki jih je pisala mariborska »Delavska politika«, so bili skoraj že prepričani, da je Zagorje res tako rdeče, kakor so ga skušali socialisti zunanemu svetu prikazati. Saj je bilo v Zagorju že vedno dovolj nezadovoljstva, ki se je sedaj v času krize še povečalo, ko je več kot polovica družin brez zaslužka in gladije. V takih razmerah so lahko našle demagoške metode socialistov ugodna tla. In res so se pristaši g. Arha vsiljevali vseh sredstev, da bi zapeljali delavstvo in kmetsko prebivalstvo, ki živi prav tako obupno življenje, kakor brezposelni rudarji, za seboj. Volitve so pa pokazale, da so se socialisti tudi sedaj ušteli. Lista JRZ, ki ima za nosilca g. Antona Prosenca, je dobila 1148 glasov, lista »Delovnega ljudstva«, pod katerim

nazivom so se zbrali vsi socialisti, bivši Jeenesarji, komunisti pod vodstvom g. Jurija Arha, pa je zbrala samo 366 glasov. Lista JRZ dobi 33 odbornikov, socialisti pa le 3. Pri volitvah leta 1933 je dobila lista Antona Prosenca 620 glasov, lista Dernovšeka (JNS) 750 glasov in lista Čobala (socialisti) pa 301 glas. Sedaj pa so padli združeni nasprotniki od 1051 glasov iz leta 1933 na samo 366. Volitve v Zagorju so očitno pokazale, da je začel tudi naš slovenski delavec dobivati zaupanje v poštene politične voditelje. JNS, ki je v zvezi s socialisti vihtela dolga leta bič nad ubogim rudarskim delavstvom ter ga prepuščala v neusmiljeno izkoriščanje tujim kapitalistom, je ubila v delavcih vsako spoštovanje do državne uprave, vsako zaupanje, da bi še kdo zganil s prstom za delavske koristi. Šele nastop nove vlade z dr. Korošcem je prinesel konec neznosnemu denuncijantstvu, preganjanju in krivicam, ki so se delavstvu dan za dnem dogajale s tihim odobravanjem socialisticnih voditeljev. Delavstvo je spoznalo, da so sedaj na krmilu države možje, ki jim je dobrobit ljudstva res pri srcu, ne pa samo korist lastne malhe. Zaradi tega je šlo v ogromni večini na volišče za klicem voditelja slovenskega naroda dr. Korošca ter volilo tako, kakor je to za koristi zagorskih rudarjev, delavcev in kmetov res najboljša. Socialiste je izid zagorskih volitev strahovito potrl. V mariborski »Delavski politiki« se tolažijo, češ, porastli smo pa le od 301 glasa v letu 1933 na 366 glasov. Pri tem pa previdno zamolčijo, da gre ta porast na rovaš združitve z največjimi sovražniki delavskega stanu in malega kmeta, z mogotci bivše JNS ter s pristaši protikrščanskega komunizma. Če se pa sešteje vse te glasove skupaj, je razvidno, da so doživeli združeni nasprotniki katastrofalen poraz.

Marksistični voditelji proti delavstvu!

(Pismo delavca, ki dobro pozna marksiste.)

Kar odleglo mi je, ko sem dobil naš novi delavski list »Delavska fronta«. Posebno me veseli, da ste napisali tako odkritosrčno, kako voditelji in sluge slovenskih marksistov teptajo delavske pravice. Dolgo vrsto let sem bil v njihovih vrstah, po vsaki potegavščini sem vedno znova upal, da se bodo razmere vendarle izpremenile, videl sem, da se varam. Tako, kakor pa so nas marksisti vlekli za nos zadnja leta, pa nas delavce še nihče ni!

V strokovnem oziru so rekli, da nam bodo priborili raj na zemlji. Vsi smo šli z njimi. Pa nikdar se nam ni še tako hudo godilo, kakor ravno tedaj, ko smo bili vsi z njimi. Plačati smo morali velike članarine, za propadli konzum smo doplačevali in še doplačujemo, koristi pa nismo imeli nobene. Svoje agitatorje so spravili v dobre službe v Delavski zbornici, pri OUZD, v strokovnih organizacijah, to je res, tem so ustvarili raj na zemlji, nas pa krmijo še vedno samo z obljubami.

V kulturnem oziru so rekli, da nas bodo izobrazili, da nam bodo oskrbeli liste, knjige, res je, imamo knjižnico Delavske zbornice, če pa pogledate, kdo hodi tja, boste videli, da v prvi vrsti drugi, ne pa delavci. Te knjižnice ogromno stanejo, imajo pa predvsem ta glavni cilj, da bi potom njih ljudje postali še bolj z marksizmom zastrupljeni. Če danes mladina tako sili na levo, vprašajte jo, kje si je vendar izposojala knjige, iz katerih se je nasrkala tega strupa, boste kmalu našli te studenice.

V političnem oziru pa so nas marksisti kar javno izdali onim ljudem, ki so svoj čas v Trbovljah v črnih srajcah streljali na delavstvo. Kako pohlevno so se obnašali za časa režima JNS! Nobenemu socializmu se ni skrivil las, svobodno so lahko vodili račune, da se jim bo dobro godilo, dokler bo vladala JNS. Še sedaj ni čisto jasno, kako je bilo z njihovo kandidatsko listo! Niso znali ali niso hoteli znati? Zakaj ni bila lista pravilna? Njihovo skrito prijateljstvo z JNS pa je prišlo na dan pri nedeljskih občinskih volitvah. Tu pa se niso nič več sramovali, da so se združili na svojih listah z vsemi od JNS, pučljevcev, radičevcev, komunistov itd. Kdor je gledal te »delavske liste«, ga je morala pograbit jeza! Tako je torej! Še na tem polju ste nas izdali na milost in nemilost onim, ki so vihteli bič nad nami vsa zadnja leta!

Zato sem vas zapustil jaz in vas bodo tudi drugi, ki vidijo isto, kakor vidim jaz. Nikdar niste mislili iskreno, ko ste govorili o nas in naših težnjah. Nikdar niste želeli, da bi delavec res bil zadovoljen, ker bi ga potem vi itak ne mogli več hujskati. Mi smo vam bili samo lestvica, gori ste splezali, mi pa smo vaša lestvica ostali. Nič več ne boste po nas navzgor plezali, spoznali smo vas in ne bomo odnehali, dokler ne bodo vsi delavci, ki so še v vaših vrstah in vam še zaupajo, spoznali vas, kakšni ste.

V. Š.

Preddelavec — zaupnik — delavec.

V vseh obratih srečamo omenjene tri. V večini primerov so vsi trije potrebni. Prvi, da vodi delo in preprečuje eventualno samovoljo posameznikov in nered, ki bi nastal, ako bi bila delavnica brez vodstva. Drugi, da posreduje med delodajalcem in delojemalcem v zadevah, ki so označene v zakonu o zaščiti delavcev. Tretji so pa meso in kri delavnic, brez katerih delavnica samo živetari. Tri vrste ljudi — trije kontrasti. Vsi opravljajo, oziroma bi morali opravljati delo, ki jim je določeno. Ali pa izvršujejo to delo vedno pametno in pošteno? O tem sem se namenil napisati nekaj besed iz opazovanja.

Preddelavec.

Vsak izmed nas delavcev ga pozna. Je to zaupnik podjetnika, ki v njegovem imenu vodi obrat ali delavnico. V mnogih primerih je to mogočen gospod, kateremu se morajo podrejeni klanjati, posebno danes, ko je toliko delovnih moči na razpolago... Nastopa oblastno in ne trpi ugovora, pa naj bo ta še tako tehten. Njegova volja se mora brezpogojno izvršiti. Ako je preddelavec strokovnjak v svoji stroki, to še gre. Toda hudo je za delavce, ako temu ni tako ali pa, ako je zaostal in ne koraka s tempom časa. V tem primeru so podrejeni pravi sužnji. Dostikrat bi delavec odrejeno mu delo storil hitreje in boljše, ako bi smel delati samostojno. Toda že šepavi možgani preddelavca ali pa tudi še kakšne druge njegove muhe mu ukazujejo drugače. Ali se smemo potem čuditi, da delo ni izpadlo povoljno in po želji? Saj ni bilo storjeno z veseljem in s potrebno pozornostjo! Delal je samo mehničarjem! Iz tega razloga je za delo zelo škodljivo, ako se delavcu ovira samostojnost in lastno iniciativnost. Vsakdo se potruji, da zaupano delo stori kar najbolje. Če zaradi lastnega zadovoljstva, ker delavec se raduje posrečenega dela. Saj nismo mrtvi stroji, ki store svoje, potem pa mirna Bosna! Gotovo ste že čuli besede v delavnicah: Tega dela sem kar vesel! Se domov, v družino nesem to veselje. Toda zgodi se mnogokrat: delavec se veseli izdelka, preddelavec ga pa v svoji zaostalosti — zavrne. Ali ni to mlinski kamen na delavčovo glavo? Namesto pričakovane in res zaslužene pohvale pa tako razočaranje! Pohvala! Ta beseda je skorajda že izginila iz vseh besednjakov. Predpostavljeni so menda samo tega mnenja, da je delavec vendar plačan za svoje delo. Delo je vendar delavčeva dolžnost! Res je to. Toda je velika razlika med delom in delom. Delo delavca, ki dela z veseljem, je vse drugačno od onega, ki ni narejeno z veseljem in zanimanjem, pač pa z nejevoljo in površno. Kako se pa obdrži delavca pri dobri volji? Včasih s pohvalo, včasih pa tudi drugače. Zavedamo se, da danes ni denarja na razpolago, zato se pa delavci zadovoljimo tudi z lepo besedo. Lepa beseda! Ali je kaj mnogo slišati lepih besed od strani predpostavljenih? Bolj malo. Samo feldvebelski obrazi se nam kažejo. Zahteva se tudi ta disciplina. Ne smeš se geniti s prostora, niti spregovoriti s tovarišem bežne besede. Takoj se ti pokaže nelep obraz ali pa doživiš še kaj hujšega. Na uho pa bodi povedano vsem predpostavljenim, ki ste prizadeti: ko odnesete pete iz delavnice, je v njej drugačno življenje. Zato ne napenjajte strun, zavrzite proslulo feldvebelsko disciplino in smatrajte, da so tudi podrejeni ljudje, ki imajo dušo. Ako boste sledili temu vabilu, storite sebi in človeški družbi veliko uslugo, kajti tlačeni delavci so kaj dovezetni za prevratne misli! Pa to tudi ni čudno! Hočejo pač priti do človeškega življenja, ne izbirajo pa sredstev za dosego tega cilja.

Še eno grobo pogrško srečujemo danes v delavnicah. V borbi za kruh in da obdrže ta kruh, se slabše kvalificirani delavci poslužujejo taktike, da omajajo preddelavčovo objektivno gledanje. Klečeplazenje, hinavščina in tudi denunciacija so po delavnicah zelo znane besede. Važno vlogo igra »simpatičnost« ne pa sposobnost. In na račun »simpatičnih« lizunov

trpijo pridni in sposobni, da, celo v prejemkih. Zadnji trpijo silne duševne muke. Ali morejo taki pridni delavci z veseljem opravljati svoje delo, ko vidijo, da so za-

postavljeni? Ne! Tudi to je velika hiba, ki ne gre v račun podjetju in tudi ne človeški družbi.

(Daj se sledi.)

Politične vesti.

Narodna skupščina v spomin angleškega kralja. Seja narodne skupščine dne 22. t. m. je bila posvečena spominu angleškega kralja. Žalni seji, na kateri je imel predsednik Čirič spominski govor, so prisostvovali vsi tuji diplomati.

Predsednik vlade o novih pogodbah. V Belgradu zasedajo odbori narodne skupščine, ki se bavijo z zakonskimi predlogi vlade. Na odboru za pogodbe in dogovore s tujimi državami je podal predsednik vlade zanimivo izjavo o novih pogodbah, ki jih je sklenila naša država s Turčijo, Romunijo in Čehoslovaško, in ki naj bi prinesle našemu gospodarstvu nove koristi.

Izgube radi sankcij napram Italiji, ki jih trpi naša država in zlasti naša lesna trgovina, naj se nam nadomestijo na kak drug način. V Parizu se mudita radi tega pomočnik zunanjskega ministra dr. Martinac in upravnik državne hipotekarne banke Gjurjišič.

Politična živahnost. Pri zasedanju narodne skupščine se opaža živahno prerivanje med »pohorci« in pripadniki Jevtičevega kluba. Oba kluba sta imela seje, na katerih se je razpravljalo o ustanovitvi skupnega kluba JNS, kar pa je naletelo na velike težave.

Ljubljanski župan dr. Adlešič se je mudil v Belgradu, kjer je bil sprejet v avdienco pri kraljevem namestniku dr. Stančkoviču ter pri nekaterih ministrih. Posredoval je zaradi ustanovitve ženske realne gimnazije ter radi zgraditve ceste Ljubljana—Sušak.

Občinske, volitve. V nedeljo dne 19. januarja so se vršile v devetih občinah nove občinske volitve. V vseh teh občinah razen v dveh sta bili vloženi po dve listi in sicer ena JRZ, na drugi so se pa povsod zbrali vsi nasprotniki od jeenesarjev in pohorcev doli do socialistov in komunistov. O krasnem uspehu volitev v Zagorju poročamo na drugem mestu. — Ostale volitve so iztekle sledeče: Begunje: volilnih upravičencev 299, za JRZ je glasovalo 223, nasprotniki niso mogli sestaviti niti svoje liste. Brezovica: upravičencev 599, za JRZ glasovalo 330, nasprotniki niso mogli sestaviti liste. Št. Ilj: upravičencev 920, za JRZ volilo 453 (dobi 23 odbornikov), nasprotniki 113 glasov (1 odbornik). Kostanjevica: upravičencev 778, za JRZ 410 glasov (16 odbornikov), nasprotniki 171 glasov (2 odbornika). Zgornja Poljskava: JRZ 151 glasov, nasprotniki niso mogli sestaviti liste. Spodnja Poljskava: JRZ 124 glasov (16 odbornikov), nasprotniki 18 glasov (2 odbornika). Tomišelj: JRZ 166 glasov, nasprotniki 111. Zagorje: JRZ 1148 glasov, socialisti 366. Lesce: JRZ 94 glasov, nasprotniki 178 glasov.

Laval padel. Že tolikokrat napovedana demisijska francoske vlade se je sedaj izvršila. Predsednik Laval je s svojim ministri odstopil, ker so izstopili iz kabineta nekateri ministri, člani radikalne stranke. Laval je padel kot žrtev taktike te stranke, ki je znala spretno izrabiti njegovo prijateljsko razpoloženje do Italije, da se je spravila sama na oblast v upanju, da bo lahko nemoteno vodila nove volitve, ki se bodo vršile letošnjo pomlad. Padeč Lavalove vlade je napravil zlasti v Ženevi silen vtis.

Svet zveze narodov zaseda. Za zasedanje sveta Zveze narodov v Ženevi je vladalo veliko zanimanje, ker so se pričakovali važni rezultati teh posvetovanj. Smrt angleškega kralja in padeč Lavalove vlade pa sta razpravljanje v Ženevi za nekaj časa zavrla ter se bodo važnejša sklepanja najbrže zopet preložila.

ANGLEŠKI KRALJ JURIJ V. UMRL.

V torek, dne 21. januarja, je ob 1. uri zjutraj umrl angleški kralj Jurij V. Z globokim sočustvovanjem je sprejel ves svet vest o smrti pokojnega kralja, ki je po pravici veljal za vzor modernega ter ustavnega vladarja. Znal si je vedno obdržati vzvišeno stališče nad političnimi razprtijami v svoji državi, zaradi česar je bila njegova beseda zmiraj uvaževana ter ni prišlo med njim in vlado, odnosno parlamentom niti v najtežjih časih do sporov. Kot državnik velikega kova se je izkazal zlasti takrat, ko je po volilni zmagi delavske stranke tej prepustil vlado in ohranil s svojo modrostjo Angliji notranji mir. Tudi za časa vojne, revolucije na Irskem, v težkih časih obupno naraščajoče brezposelnosti je dokazal pokojni kralj, da mu njegovi narodi upravičeno zaupajo. Bil je pravzaprav edina pravna vez med Anglijo in številnimi drugimi samostojnimi državami, ki tvorijo skupaj britanski imperij. Užival je nenavadno ljubezen vseh svojih podložnikov, ki je osobito prišla do izraza lani, ko je obhajal 25letnico vladanja. — Kralj Jurij V. je bil rojen 3. julija 1865 v Londonu kot drugi sin kralja Edvarda VII. Dne 6. maja 1920 je zasedel angleški prestol.

KRALJ EDVARD VIII. ZASEDEL PRESTOL.

Dosedanji angleški prestolonaslednik princ Wales je zasedel angleški prestol po smrti svojega očeta. Mladi kralj se naziva Edvard VIII. Star je sedaj 41 let ter še ni poročen. Edvard VIII. uživa nenavadno popularnost med svojimi podložniki. Kot prestolonaslednik je bil med svetovno vojno štiri leta vojak ter večkrat na fronti v prvih strelskih črtah. Ko je prevzel vladarske posle, je poslal prvi pozdrav angleški vojski, mornarici in letalstvu, v kateri povdarja, da je dobil največja izkustva takrat, ko je bil kot vojak med sobojstveniki na fronti. Pogreb pokojnega angleškega kralja se bo vršil v torek dne 28. januarja t. l. Udeležili se bodo pogreba: belgijski in danski kralj, knez-naměstnik princ Pavle iz Jugoslavije ter predstavniki vseh vladarskih hiš, predsedniki republik in tujih vlad.

Vojna v Abesiniji. Zadnji teden je prinesel na abesinskih frontah nekatere izpremembe. Na jugu se je posrečilo Italijanom pod vodstvom generala Grazianija izvojevati nad četami rasa Deste zmago, s katero so zaustavili abesinsko ofenzivo. Italijani pa po vesteh inozemskega časopisja to zmago močno pretiravajo, ker Abesincev niso mogli odločilno poraziti. Abesinska armada je dobila nova ojačenja ter se zopet pripravlja k napadu. Na severu pa Italijanom še naprej slaba prede. Mesto Makala je od Abesincev popolnoma obkoljeno ter morejo Italijani samo s pomočjo letal prinašati svojim četam živež in strelivo. Abesinci obkoljujejo tudi mesto Aksum, ki so ga Italijani zasedli takoj v začetku vojne. Abesinski cesar osebno vodi ofenzivo na severni fronti. Italijani se maščujejo za poraze z vedno novimi zračnimi napadi na abesinska mesta, ki zahtevajo veliko žrtev med mirnim civilnim prebivalstvom. Bajje namerava zaradi neuspehov vrhovni poveljnik italijanske vojske maršal Badoglio odstopiti ter ga bo nadomestil general Graziani.

Krvavi nemiri na Jutrovem. V Palestini in v Damasku so izbruhnili krvavi nemiri. V večjih mestih so izbruhnile splošne stavke domačega delavstva. V Damasku je zastražilo vojaštvo s tanki in letali važna križišča v mestu.

Vladna kriza v Egiptu. Vlada Nesim paše v Egiptu je odstopila. Sestavila se bo koncentracijska vlada, ki bo sklenila z Angleži zavezniško in vojaško pogodbo.

ker zopet hodim v cerkev«, žene in dekleta pa obeske, zapestnice in pristane. Vzgladna požrtvovalnost in gorečnost naših delavcev nima blizu primere.

Avstrijska šikana. Avstrijci so skoraj povsem zatrli prenos živil iz naše obmejnecone v Avstrijo, ki je dovoljen po mednarodni pogodbi. Naše obmejno prebivalstvo je s tem silno prizadeto.

Smrten skok v Dravo. Z dravskega mostu se je vrgel v pondeljek zvečer v Dravo krojaški pomočnik Emil Pevec. Valovi reke so ga odnesli. Zanimivo razlago o vzroku nesrečne smrti mladega moža objavlja mariborska »Volksstimme«: Pevec da je bil sovražnik socialistične organizacije in ni občeval z organiziranimi tovariši. — Če bi bilo samo to vzrok smrtne skoka v Dravo, bi se morala kmalu potopiti velika večina Mariborčanov.

Novo cene za plin predlaga mariborska plinarska, ki bodo znatno nižje od dosedanjih. Na ta način naj bi se zvišala poraba plina.

Celje gradi ubožnico in delavski azil. Na seji celjskega mestnega sveta se je sklenilo, da kupi občina takozvani Kristinin dvor v Medlogu, kjer bo napravila mestno ubožnico. Delavski azil bo pa zgradila občina s posojilom 1.500.000 Din na zemljišču pri Kroni.

Pred očmi svoje izvoljenke se je vrgel pod vlak v Ponikvi 19letni poljedelski delavec Karol Gorjanc. Obležal je mrtev in razkosan na komade.

Neznanca je povozil vlak med postajama Sevnica in Breg. Neznanec je bil star 25—30 let, po zunanjozi sodeč obrtnik ali delavec.

Žrtev Save. V Savljah pri Ježici je pri pranju perila omahnila Franciška Kopač v Savo ter utonila.

Posvetovalnica za izbiro poklicev. Banske uprava je sklicala v Ljubljani posebno posvetovalnico, na katerem so se predstavniki naših mest in socialnih ustanov razgovarjali o ustanovitvi posvetovalnice za izbiro poklicev, ki je pri nas zelo potrebna. Sklenilo se je, da se ustanovi taka posvetovalnica za trgovske in obrtniške vajence v Ljubljani s podružnico v Mariboru.

Gradba ceste Ljubljana—Kranj je spet otežočena, ker je ministrstvo razveljavilo že končano licitacijo. Pri teh delih bi dobilo veliko brezposelnih ljudi zaslužek.

Povodnji grozijo. Zaradi deževja je Ljubljanska izstopila iz bregov ter poplavlja Barje. Hudo povodnj so imeli v Hočah pri Mariboru v četrtek zjutraj, ko je pridrl hudoornik s Pohorja ter zalil vso vas, da je stala voda v cerkvi meter visoko. Razlile so se tudi reke Sotla in Pesnica ter mnogi potoki.

Nova železnica Veles—Bitolj se je dne 19. januarja slovesno izročila v promet. Železnica je normalnotirna, dolga je 85 kilometrov ter ima 11 postaj. Najdaljši predor meri 2571 m. Nova proga pomeni skrajšanje prometne zveze z Bitoljem za 200 km.

Zakaj propadajo čevljarji. Čevljarji obrtniki so dosedaj v glavnem vodili boj proti Bati kot glavnemu krivicu, da propada pri nas čevljarstva obrt. Novosadski čevljarji pa so ugotovili, da nosi glavno krivdo kartel usnjarske industrije, ki prodaja čevljarjem usnje tako drago, da ne morejo konkurirati navzlic minimalnemu zaslužku tovarnam. Ta kartel prodaja isto usnje Bati in drugim tovarnam po 30 do 35 Din, čevljarjem pa po 60 do 70 Din.

2357 gasilskih čet je v naši državi, 106 žup in 10 zajednic. V četah je 70.367 aktivnih gasilcev. Najbolj je gasilstvo razvito v Sloveniji, kjer je 26 gasilskih žup, 894 čet in 28.135 aktivnih gasilcev.

Pod hladivo!

Sežiganje mrličev — temeljna skrb Volksstimme. O nobeni zadevi Volksstimma tako pogoste ne piše, kakor o sežiganju mrličev. To gotovo ni glavna točka delavskega programa marksistov. Koliko pa to delavcu koristi, je pa drugo vprašanje. Če se dajo marksistični voditelji sežigati nimamo nič proti temu, saj pogoreli so itak že temeljito! Nas delavce pa naj s takimi programi pustijo pri miru!

Zasnite studence marksističnega propagandnega dela! V svojem dopisu nam je neki delavec sam pokazal, kje se mladina najbolj navzame marksističnega duha. V kolikor ne morejo ljudem vsiliti raznih marksističnih knjig, pa jih nudijo v raznih knjižnicah. Veliko število takih marksističnih knjig imajo na zalogi tudi knjižnice Delavske zbornice. Ali so te knjižnice zato tukaj, da mladimi vcepljajo marksizem?

Ostali so brez odgovora! Ko smo zadnjič dokazali, kako so marksisti pri volitvah delavskih zaupnikov v tovarni Ehr-

lih v Mariboru protipostavno postopali in so bile volitve prekinjene, je vsakdo pričakoval, da bodo odgovorili, da to ni res. Pa niso nič odgovorili. Ali se sramujejo svojega dejanja, ki so se ga učili v šoli JNS, kjer so bili vsa zadnja leta?

Zakaj se ne postavimo zoper nacije in njihovo organizacijo, tako nas je nekdo vprašal. Kaj pa hočete z njimi, ki so živeli in sedaj tudi padli z JNS. Delavstvo je bilo prisiljeno biti včlanjeno pri njih, zato je sedaj, ko je nastopila svoboda, samo odšlo. Če bi se pa še kdo izkopal iz teh JNSarskih razvalin, pa zopet metal mreže na delavstvo, ga bo delavstvo že samo spravilo med brezposelne.

Svoboda! Zopet smo imeli preteklo nedeljo svobodne volitve! Nič ni bilo žandarjev, nič ni bilo pregledovanja, kdo ni volil »oficijelne« liste, saj nobene oficijelne liste ni bilo, pač pa so bile liste svobodne stranke in skupine. Nikomur se ni grozilo, nikogar kaznovalo, če je povedal svoje mnenje. Pa ravno ta svoboda je dokaz, kako narod misli! Sedaj imajo dober odgovor vsi tisti, ki se bojujejo svobodnih volitev!

»Večernik« se bori za nameščence.

»Večernik« Jutra se je naenkrat začel z »silo zavzemati za zasebne nameščence, posebno pa za avtonomijo nameščenskega pokrajinskega zavarovanja. Pri tem seveda računa na nevednost in neinformiranost svojih čitateljev ter hoče prikazati vso zadevo tako, kot da bi edino Zveza privatnih nameščencev (plava) in ona nameščenska društva, ki so v tej Zvezi včlanjena branila prave interese naših slovenskih nameščencev. V zvezi s tem hoče na nesramen način vzporediti in istovetiti vse ostale organizacije, marksistične in krščanske. Posebno pa mu je trn v peti Društvo združenih zasebnih in trgovskih nameščencev (zeleni), v katerem so organizirani naši zavodni slovenski katoliški nameščenci. Tenu velja njegova posebna pozornost. Na to društvo so zadnje dni koncentrirali svoje napade Jutra, njegov Večernik in Organizator (glasilo zveze privatnih nameščencev).

Gospodje okrog teh listov so torej napovedali boj na celi črti. Prav! Prepričani smo, da ga bodo naši nameščenci znali temeljito dobojevati. Samo radi teh klavnih poizkusov, ki jim je podlagla zavijanje dejstev in neresnica, bi se ne splačalo odgovarjati. Da bi se pa molk ne tolmačil napačno nekaj suhih dejstev.

Poudariti moramo, da je razlika med stališčem naših »zelenih« in vseh socialnih vprašanih in med stališčem »rdečih« prav tolikšna kot je razlika med stališči »zelenih« in »plavih«. V čem je ta razlika pa menda ni treba še podrobneje razpravljati. Vsaj je vsakomur, ki je količkaj zasledoval razvoj boja za nameščenske socialne pravice to popolnoma jasno. Mogoče, da le pri »Večerniku« zadnje čase ni vse jasno! Ali so gospodje že pozabili, kdo je bil socialni minister v času, ko se je zakonilo bolniško zavarovanje in kdo si je pridobil neventilnih zaslug za centralistično ureditev istega. Ali se ni to zgodilo za časa ministrovanja pok. dr. Jerjava, ki je bil zelo blizu omenjeni Zvezi in ki ga je ta vedno podpirala?

»Večernik« naj še pove, kdo je bil na znani anketi v Beogradu, ki se je vršila 2. in 3. novembra min. leta in kdo je glasoval za famozno resolucijo, ki dopušča centralistično ureditev pokoj. zavar. nameščencev za vso državo? Ali niso bili ravno »plavci tisti? Ali so bili »zeleni« sploh vabljani? No gospodje le na dan z besedo! Tudi to bi nameščenci prav radi vedeli!

Dovolj zaenkrat! Drugič pa še kaj iz zgodovine, če bo potreba. H koncu, bodi »Večerniku« še na uho povedano, da s takim zavijanjem in s tako demagogijo škoduje le — svoji »plavci« družini.

Kako postaneš berač? Kot preprost progovni delavec sem se namenil, da napišem par vrstic v naš list. Kako postaneš bogat, ste že gotovo čitali različne navste. Kako postaneš berač, kar ni nobena umetnost, pa gotovo še ne. Torej poslušajte! V številki 2 našega lista pod naslovom »Živi ne moremo v zemljo« opisuje dopisnik obupno stanje progovnega delavstva. Moj namen pa je, da še dodam temu sestavku konec, katerega ima vsa pa stvar. Pesem o pomanjkanju kreditov je letos na one, ki imajo družine, privabila beraški poklic. Imamo delavce, ki so navezani samo na skromni zaslužek pri železnici. Z uredbo o petih dneh dela so reveži prisiljeni, si iskati potrdil pri županstvih ter so tako postali začasni berači. Kadar se pojavi tak začasni berač na pragu, odnese namesto milodara samo nevoljo. Doma čaka shujšana deca na griljaj priberačenega kruha. Ni to kakšno pretiranje, ampak je bridka resnica.

BESEDE TEKSTILNEGA DELAVSTVA

Tekstilni delavci smo z velikim veseljem pozdravili »Delavsko fronto«. Vendar se je končno pojavil list, ki ga vzamemo z veseljem v roke. List, ki je že takoj v začetku pokazal, da se bo energično zavzemal in boril za malega človeka, da bo štítil

Domače vesti.

Vzglede železničarjev in delavcev! V kapelici otroškega vrtca v železničarski koloniji v Mariboru se vrši vsako nedeljo služba božja. V tem delavskem predmestju deluje bivši izseljeniški duhovnik g. Drago Oberžan, ki je postal pravi apostol med delavci. Nedeljo za nedeljo prihaja ve čljudi k službi božji, iz kapelice se je moralo opravilo sv. maše preseliti v učno sobo, ki pa je tudi pretesna in se ljudje gnetejo vse po hodnikih. Prisrčna želja vseh prebivalcev delavskih revirjev v

Magdalenskem predmestju je, da bi se zgradila skromna cerkva. Svojo veliko požrtvovalnost so revni delavci in železničarji pokazali nedavno, ko so zbrali toliko zlatnine in srebrnine v nekaj dneh skupaj, da se bo lahko iz tega napravil lep kelih. Dosedaj se je maševalo namreč z izposojenim kelihom, ko so pa obiskovalci službe božje za to zvedeli, so sami od sebe začeli prinašati dragocenosti: možje so dali ure in verižice, eden celo zaslužko kolajno, katero je izročil z besedami »iz hvalečnosti,

delavske sloje, ki pa bo tudi zagovarjal to, kar nam je že mati kot otrokom vcepila v srce — našo vero. Dobili smo časopis, ki ga lahko prebiramo mi, pa ga lahko brez skrbi damo v roke tudi našim otrokom. Kakor smo bili mi vzgojeni v veri, tako bi radi vzgojili tudi naše otroke. »Delavska fronta« bo v vrstah tekstilnega delavstva nadomestila socialistično časopisje, ki ga nam vsiljujejo na vse mogoče načine. Je to časopisje, ki ga mora vsak pošten delavec odklanjati. Res se zavzema na eni strani za koristi delavstva; na drugi strani pa piše tako, da mora vzbuditi v srcu vsakega poštenega človeka ogorčen odpor. Ostudni napadi na katoliško vero, norčevanje iz vsega, kar nam je svetega, — tega mi slovenski delavci ne prenašamo. Saj nas je večina, ogromna večina zrastle na kmečki grudi, kjer nas je življenje učilo, kaj pomeni delovnemu človeku katoliška vera, ki mu je v najhujših časih in stiskah zadnje zatočišče. Socialisti pa se dobro zavedajo, da versko zaveden človek ne bo nikoli prepričan marksist in zaradi tega nas skušajo premamiti s svojo navidezno skrbjo za delavske koristi, za katero se pa skrivajo čisto prozorni nameni.

Pa še nekaj pričakujemo tekstilni delavci od »Delavske fronte«. Večina delavstva nas je prišla dežele. Komaj smo prišli v tovarno, smo že opazili, da se je začel na nas pravcati lov raznih organizacij. Tepejo se za nas »plavi«, tepejo »rdeči«, pa pa kamor se obrnemo, v nobeni obeh organizacij nam ni obstanka. Pod krinko, da bodo ščitile naše interese nas dostikrat zapeljujejo v razna nepremišljena dejanja. Če ni drugače, pa se inscenira v tovarni štrajk, ki naj bi prinesel organizaciji, ki ga vodi, vso premoč med delavstvom, v resnici pa je mnogokrat usoden za delavstvo samo, ki po nepotrebnem trpi. Koliko delavcev je bilo pri zadnjih štrajkih ob kruh in sedaj bridko obžalujejo svojo nepremišljenost, da so se dali zapeljati od »rdečih« ali »plavih« generalov, ki sedijo na lepo plačanih tajniških mestih ter kažejo tako veliko skrb za ubogo delavsko paro samo zaradi tega, da ne bi izgubili svojih lepih dohodkov, ki jim jih nosijo skupaj lahkoverni delavci. Ne rečemo, da take mezdne borbe niso na mestu. Še prav potrebne so včasih, saj vidimo, da nas tovarnarji izmoghavajo do kosti. Vendar morajo biti premišljene in pripravljene ter imeti tudi več obzira do delavstva, da ne bo nepotrebnih žrtev. Zaradi tega pogrešamo tekstilni delavci take organizacije, ki bi se res iz nesebičnih namenov posvetila skrbi za delavske interese. Pripravljene smo, da tako organizaciji podpiramo z vsemi našimi silami ter pri njej aktivno sodelujemo. Upamo, da bo »Delavska fronta«, ki se bo trdno vsidrala med nami, vzgojila v naših delavskih vrstah može, ki bodo vzeli našo usodo v roke.

ti, 46.000 rudarjev poškodovanih in 2414 invalidov za celo življenje. Na področju ljubljanske bratovske skladnice je bilo 140 smrtnih nesreč, 576 težko in 7.682 lažje poškodovanih. Spriču vseh teh pretresljivih dejstev je razumljiva zahteva rudarjev, da se za vso državo uzakoni enoten rudarski zakon, izdajo naj se enotni rudarsko-polijski predpisi, ki bodo ščitili zdravje in življenje rudarjev in naj se izvaja stroga kontrola o varnosti in moderni ureditvi vseh rudniških naprav, ki so največkrat krive smrtnih nesreč.

Huda nesreča v Zagorju. V kisovškem rudniku sta se zgodili kar dve hudi nesreči. Rudarju Antonu Prašnikarju se je vsula v rovu zemlja na hrbet ter mu dvakrat zlomila križ. Ponesrečil se je tam, kjer je zadel enaka žalostna usoda njegovega brata pred šestimi meseci. Kmalu po tej nesreči se je pripetila tam blizu že druga. Zemlja je zlomila hrbenico rudarju Jožetu Likarju. Oba ponesrečena so odpeljali v ljubljansko bolnišnico.

Socialisti v Trbovljah so imeli v nedeljo shod, na katerem je govoril dr. Reisman iz Maribora. Predavanje naj bi bilo kulturno, bilo pa je izpolnjeno s samimi neukusnimi izpadi proti našim ministrom, ki so se dosedaj še najbolj trudili, da bi pomagali rudarjem.

V Trbovljah bo v nedeljo prosvetna prireditve v Društvem domu. Predava prosvetni inšpektor Ivan Dolenc.

Senovo. Najhujši udarec, ki je mogel kdaj zadeti senovsko dolino, so bile redukcije pri rudniku, ki so stotine in stotine delavcev vrgle v brezdelje in pomanjkanje. Obupna revščina se je naselila v ta kraj, v katerem žalostno gospodari že pet let, a ji še ni videti konca. Drugo neznosno breme, ki je dalo kraju značaj proletarstva, je ogromni dolg na novi šoli, vsled katerega so avtonomne doklade bile zadnja leta tako visoke (do 400%), da znašajo davčni zaostanki čez en milijon dinarjev. Dolg sam je narasel od 4½ milijona na čez 7 milijonov dinarjev. Potreba po novi šoli je pred leti nastala vsled razvijajočega se rudnika in v času ko je imela družba njemu dobičku primerno davčno podlago. Danes ima družba manjšo davčno podlago kot en srednji obrtnik, vsa teža bremena pa leži na najšibkejših ramah. Vsi taki, ki še kaj imajo, bi se najrajši od tukaj izselili, da bi tako rešili vsaj to, kar še imajo. Davkarja neizprosnost terja, rudi in se tudi vključuje na posestva. Davčni zaostanki rastejo, s temi pa tudi stroški eksekucij. Stanje je brezupno, pomoč nujno potrebna. Ta bi bila samo v zaposlitvi brezposelnih, sanaciji šolskega dolga, in pravični razdelitvi davčnih bremen.

Hvala ti, mladina! List naših akademikov »Straža v viharju« je napisala o našem listu sledeče:

»Delavska fronta«. L. 1936. nam je prineslo v dar vsekakor potrebno »Delavsko fronto«, ki se je namenila, da kot neodvisno glasilo združi delavstvo v skupno fronto proti skupnim delavskim sovražnikom »materializmu, kapitalizmu in fašizmu«. Predstavila se nam je v dostojni obliki in bogati vsebini. Vinjete, kakor tudi primerne naslovi, list lepo poživljajo. Rubrika »Pod ključavo« pravilno označi pomen kritike. »Naj udari ključavo! Ne bo udarilo zato, da bi zdrobilo in uničevalo, udarilo bo zato, da bo kovalo! Delavska kritika — to je naše ključavo! Nihče se naj ga ne boji kdor dela pošteno, kdor pa misli, da so delavci še dandanes uboga abesinska raja, se pa moti. »Delavska fronta« hoče priboriti delavstvu nazaj človeško dostojanstvo, ki

mu ga je kapitalistični družabni red odvzel. Delavca hoče dvigniti iz stališča blaga do osebnosti, pomagati mu pri zgradnji stanovske kulture in dvigniti njegov pogled k Bogu. Vse delavstvo hoče združiti okrog sebe, tudi brezposelni imajo v njej svoj kotiček. — »Življenje imamo, ki si ga ne smemo vzeti, samo dela nimamo, da bi svoje in sebe preživeli!« zveni obsodba sedanjih kritičnih gospodarskih razmer in ogorčeno vprašujejo »Ali smo mi blago? Ali je naše delo blago? Ali se naj z nami in za naše delovne sile licitira kakor za živino? — »Delavska fronta«, pozdravljena, čeprav so te že nekaj dni po rojstvu v »list za bogoboječe delavce« prekrstili. Naša pot gre roko v roki za zboljšanje družabnih in gospodarskih razmer na podlagi resnice, obežene v kat. sociologiji, proti materializmu in na njima temelječem kapitalizmu ter boljše življenje in še proti fašizmu za stanovsko ureditev družbe na podlagi socialne pravičnosti in socialne ljubezni. Bog te živi in vztrajaj, čeprav bi ti letela polena pod noge in bi te še tolikrat prekrstili.

Veseli smo bili, ko so naš list sprejeli naši stari in zvesti prijatelji. Veseli, ko ga je vzel v roke tudi oni delavec, ki je bil dosedaj pod marksističnim terorjem. Posebno pa smo veseli tebe, mladina, tebe akademska mladina! Ti, ki si sedaj nabiraš znanosti in modrosti, da boš potem dala svoje moči v službo naroda, daj jih v službo najbednejšemu, daj jih v službo našemu delavcu. Z roko v roki pojdemo in za to tovariško roko: Hvala ti, mladina!

Brezposelno zavarovanje.

Ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje je izdalo nov pravilnik o skrbi za brezposelne delavce in nameščence, ki je stopil v veljavo 1. januarja 1936.

Pravilnik določa, da izvaja posredovanje dela ter brezposelno zavarovanje Osrednja uprava za posredovanje dela ter njej podrejene Javne borze dela. Določen je delokrog Osrednje uprave. Predvideva se ustanovitev inštituta za proučevanje soc. problemov.

Podpore se dele na redne, izredne, potne ter trenutne v denarju in naravi. Redne so namenjene brezposelnim, izredne pridejo v poštev v času velike in splošne brezposelnosti, in po izčrpanju redne podpore, ali če niso izpolnjeni pogoji za redno podporo. Potna podpora se da brezposelnemu, ki išče delo izven kraja svojega bivališča, trenutne pa v skrajni potrebi.

Redna pomoč se deli na osebo ter na doklado za otroke. Podpora more dobiti le brezposelni, ki je sposoben za delo, ki hoče delati in ki je postal brezposel brez svoje krivde, če izpolnjuje predpisane pogoje in ki je star nad 14 let.

Podpore ne dobi, kdor je postal brezposel po svoji krivdi, kdor se brani dela, kdor se noče izobraziti v novem poklicu, kdor prejema dajatve od delavskega zavarovanja in kdor vara Javno borzo dela.

Namesto v denarju se lahko izda podpora v naravi, posebno če gre za osebe izpod 18 let in za žene. Za redno podporo je predpisano, da mora imeti prosilec v zadnjem letu 8 mesecev ali v zadnjih dveh letih 12 mesecev članstva pri delavskem zavarovanju. Redna podpora se izplačuje največ 16 tednov. Višina podpore se odmerja po meznem razredu, v katerem je bil prosilec zavarovan, doklada za otroke se pa izplačuje le za nepreskrbljene in največ za tri otroke. Podpora se prizna po najnižjem meznem razredu od zadnjih 75 dni zavarovanja. Ponovno pravico do podpore si pridobi, kdor je že izčrpal 13 tednov, s ponovnim članstvom 8, oziroma 12 mesecev.

Višina redne podpore je razvidna iz tabele (na teden v dinarjih!):

Mezdan razr.	Oseb. podpora	Družinska doklada		
		1 otroka	2 otroka	3 otroka
1.	20.—	25.—	30.—	35.—
2. do 3.	30.—	35.—	40.—	45.—
4. do 5.	40.—	50.—	60.—	65.—
6. do 7.	50.—	70.—	80.—	90.—
8. do 9.	60.—	80.—	95.—	110.—
10. do 11.	70.—	100.—	115.—	130.—
12.	80.—	110.—	130.—	150.—

Do izredne podpore imajo pravico le tisti brezposelni prosilci, ki so prijavljeni kot brezposelni najmanj 5 mesecev nepretrgoma, ali v enem letu v predledkih. Trenotno pomoč, ki je navadno v naravi, dobe brezposelni, ki so izčrpal redne in izredne podpore in ki se iz tehničnih razlogov ne morejo poslati pristojni občini v preživljanje.

Vsak tretji delavec v Sloveniji brez posla. Strašno sliko brezposelnosti razkriva letno poročilo Okrožnega urada za zavarovanje delavcev. Koncem leta je bilo brezposelnih v Sloveniji 20.072 samskih delavcev in 7588 družinskih očetov. Ker je v Sloveniji zavarovanih 98.393 delavcev, vidimo, da je vsak tretji delavec pri nas brez dela. Največ brezposelnih je v stroki visokih zgrad ter v gozdno-žagarski industriji.

Nemčija ne more živeti — brez topov. Nemški minister za propagando Göbbels je izjavil: »Mi lahko živimo brez masla in mesa, ne moremo pa živeti brez topov. Samo dobre oborožena država je sposobna, da lahko ohrani mir.«

Ukrajinci in Poljaki so se spravili. Na Poljskem živi 13 milijonov Ukrajincev, ki so jih Poljaki silno tlačili. Zadnje čase pa kažejo Poljaki vendarle voljo za spravo z Ukrajinci ter jim priznavajo vedno več pravic. Da obstoja obojestranska želja za spravi in mirnem sožitju, dokazuje glasovanje ukrajinskih poslancev za vojni proračun poljske države, kar se še do sedaj ni nikoli zgodilo.

Berači-bogataši. Niso vedno največji reveži oni, ki beračijo. Pred leti je odkrila mariborska policija slučaj, da je hodil beračit v mesto vsak petek premožen posestnik iz Slovenskih goric. Na Dunaju pa je imel te dni višji uradnik dunajske policije dr. Scholz zanimivo predavanje o beračih-bogataših. Od vseh beračev, ki jih je lansko leto dunajska policija prijela, je bilo samo 12% takih, ki so se res morali preživljati samo z beračenjem. Veliko pa je bilo med temi berači premožnih ljudi.

Posledica vojske v Abesiniji se kaže na tržišču divjih zverin, ki so jih prej uvažali v Evropo največ iz Abesinije. Zaradi vojske je sedaj izvoz nemogoče in cena zverin je zelo poskočila.

26.000 kg ovčje volne je zgorelo v skladišču tvrde Rothleitner v Gradcu, škoda je 4 milijone dinarjev.

Rudyard Kipling, eden največjih sodobnih pesnikov in pisateljev, je umrl v Londonu. Nekaj njegovih knjig je prevedenih tudi v slovenščino.

V Bariju na Italijanskem je nastala v rafineriji bencina eksplozija, ki je usmrtila 5 delavcev, 20 pa jih je nevarno ranjenih. Sumijo, da je nastala eksplozija zaradi sabotaže.

V 45 urah v Ameriko in nazaj. V tovarni Renault v Parizu izdelujejo letalo, ki naj bi napravilo pot iz Pariza v Newyork in nazaj v 45 urah. Čez nekaj dni se bodo začeli z letalom poskusni poleti. Letalo bo opremljeno z dvema motorjema.

Vatikanska država ima 993 prebivalcev. Vatikanski državljani ne plačujejo nobenih davkov, vsi imajo dobre službe in ni med njimi nobenega brezposelnega.

Rudarski poklic — nevaren poklic. V desetih letih je bilo na področju treh največjih bratovskih skladnic: ljubljanske, belgrajske in sarajevske 574 rudarjev ubi-

Križ in sovjetska zvezda.

Drama v štirih dejanjih.

Po češkem izvirniku za oder priredil J. O.

3

3. prizor:

Jermak, Usa, Aleški.

USA: Tule, tovariši, tu se odpočijmo! (Postavijo orožje — puške — skup.)
 ALEŠKI: Kaj, ko bi vrgli karte?
 USA: Dobro.
 ALEŠKI: No, kaj pa ti Jermak?
 JERMAK: Le igrajte, meni ni za to. (Hodi okrog, roke na hrbtu. Ostali začno igrati na klopici.)
 USA: Sanjač!
 ALEŠKI: Pa nam vsaj posodi svojo steklenko z vodo!
 JERMAK (kaže na steklenico): Prazna je!
 USA: Čuj, bratec Jermak, vodka je tvoja vroče ljubljena prijateljica, kaj-ne? Zato je tvoja »flaška« vsak hip prazna.
 JERMAK: Žalibog, vodka mi je postala strast. (Žalostno.)
 USA: Kaj žalibog?
 ALEŠKI: E, pustimo ga, Usa, naj gre svojo pot.
 USA (jezno): E, pojdi k vragu! Da bi te strela! Rdeči gardist, ki se kremži kot mrlič, kadar govorimo o vodki, je izvržek.
 JERMAK: Le nikar se ne smejte! (Kakor v sanjavosti.) Nihče ne ve bolje kot jaz, kakšna vražja moč je v žganju. Človek je kakor ukovan v spone, v sramotne spone; žganje, ko se ga navadiš, ko se ga navadiš, te kakor sužnja okuje v verige, ki se jih ne moreš več iznebiti! — O?
 USA: Kaj blebata?
 ALEŠKI: Pravijo, da hrepeni po »farju«.
 USA (ves začuden): Kaj ti poveš, Aleški?

ALEŠKI: Seveda, pa še več: On je baje sam hotel biti pop, a žganje mu je onemogočilo, da ni bil sposoben za popovstvo. Pa pusti ga, Usa, in nikar ne govorimo več o tem.

USA (se razuzdano smeje): Hahaha! Jermak pop! Jermak za »farja«! To moram še nocoj povedati v kasarnah!

JERMAK (jezno): Boš tiho! Molči, tepec!

USA: Veš, bratec, kaj bi v tem slučaju s teboj napravili? Ustrelili bi te, ali pa bi te poslali na hudičeve otoke, To je danes usoda ruskih povov!

ALEŠKI: Pst! Pst! Vlačni komisar prihaja. (Vsi vstanejo.)

4. prizor:

Jermak, Usa, Aleški, Gurko.

(Gurko je majestetična postava, plašč z usnjanim ovratnikom, s kučmo iz ovčje kože in aktovko.)

GURKO: Aha! Tu ste, dečki! Kaj pa delate?

JERMAK: Počivamo, gospod komisar!

GURKO (meri Jermaka z očmi): Kdo si, mladec (molodiec)?

JERMAK: Rdeči gardist Jermak. (Ostali se dre-gajo.)

GURKO: Zdiš se mi nekam poseben, neobičajna pri-kazen. — Sanjav. Čemu to?

JERMAK (skomigne z ramami).

GURKO: Ni žganja, kaj? Vodka manjka, kaj-ne? To je tisto! (Ostali se tajno posmehujejo.)

JERMAK: Da, gospod komisar.

GURKO: No, in kaj vi? Na klopici vidim karte.

USA: Vrgla sva jih z Aleškim.

GURKO: Dobro, dobro. Slišal sem, da ste muzike pošteno oskubili. Tako je prav.

GURKO (se smeji): Fantje! To je samo druga be-seda! (Potegne nakaznico iz mape.) Tu imate nakaznico za pol vedra vodke.

ALEŠKI (kaže nakaznico Usi in ves žari od vese-lja.) To pomeni šest litrov! duša draga!

GURKO (smehljaje se grozi): Ampak, da mi ne boste sami vsega izpili, razumete?

ALEŠKI: Na uslugo, gospod komisar!

GURKO: Naj pije vsa rekvizijska komanda! (Jer-maku.) In ti tudi.

JERMAK (vzdihne): Ne, jaz ne bi rad.

USA: Gospod komisar, njega vest vznemirja, kajti vodka je njegova strast.

GURKO: Saj tudi tako izgleda (Usa in Aleški se smejeta.) Jutri se bo potem ropalo in plenilo dalje, razumete?

ALEŠKI: Tako, da bo muzikom brizgala kri iz prstov, gospod komisar!

GURKO: Tako, tako. Kulake moramo pošteno pri-tisniti, da bodo kratki in majčkeni. Rekvirirajte predvsem pšenico! Svinje, teleta in kokoši samo-umevno tudi! Kaj je s Poljskim? Ste že pri njem napravili obisk?

ALEŠKI: Jermak je bil pri njem?

GURKO (Jermaku): No, in kako je?

JERMAK: Polski nima ničesar več.

GURKO: Jaz temu staremu sleparju ne verjamem nič. (Aleški se oglašča.) Torej kaj? Kaj še hoče Aleški?

ALEŠKI: Čudno je, da občinski starešina ni za to, da bi se pri Poljskem rekviriralo.

GURKO: Kaj Boroviču pade v glavo? Zato ga treba pretepsti s korobačem.

USA: Tega ne bi svetoval, gospod komisar, kajti Borovič nam je jako koristen.

GURKO: Čemu se zavzema za Poljskega?

USA: Ker se hoče poročiti s Polskijevo hčerko.

Iver-Kolenc:

Denar.

Sodobni roman.

3

— Devetindvajset let si šele star, a živiš ko kak puščavnik. A tudi za te bo napočil dan maščevanja in svet bo navalil na te s svojimi zasedami.

— Kaj rečeš? — se je vzdramil Muzard. — Devetindvajset let? ... Jaz sem star sto let.

— Pri tem je pogledal prijatelja s široko odprtimi očmi. Solémeju se je zdelo, da zre iz njih nedoumljiva skrivnost.

— Nočem ti prerokovati ljubezni — je nadaljeval Soléme — je to in vedno najljubša stvar, a je vendar taka, da je radi nje vredno živeti.

— Dragec moj — se je nasmehnil Muzard. — O ljubezni govoriš? Ne ustvarjaj si, da je tvoja ljubezen prava. Če hočeš biti odkrit, moraš priznati, da si se zaljubil v doto.

Soléme se je nalahko stresel, kar Muzardovemu bistremu očesu ni ušlo. Nadaljeval je:

— Jaz nikdar ne prikrivam resnice, ko gre za prijatelja.

Soléme se je nekoliko ojunail.

— Ko sem na gostiji mojega upravitelja prvič videl Ivanko in njeno teto Chastenac in ko sem slišal, koliko je vredna njena dedščina, se mi je v resnici kar zameglilo pred očmi in sem Ivanko morda res vzljubil radi tega, ker sem prej vzljubil njeno bogastvo... Toda meni se mora to oprostiti, ker sem jaz rojen za milijonarja. Podedovani nagon me sili k bogastvu in dostojanstvenosti; vsi moji predniki, že več rodov sem, so živeli med krasnim pohištvom, starimi preprogami, umetniškimi predmeti; jaz sem

v otroških letih spal na dragocenih čipkah in če moj oče ne bi bil razsipnik, meni ne bi bilo treba v potu obraza tekati za koščkom kruha. In vsa ta dedščina, ki je spala v meni, se je vzdramila ob misli na njeno dedščino in zdelo se mi je, da meni pripada. Tako je bilo ob prvem srečanju. Danes pa je drugače. Sedaj bi vzela Ivanko za ženo, četudi ne bi imela niti pare... In če bi mi danes kdo rekel, da je vsega konec in da me ona več ne ljubi, mislim, da dalje ne bi mogel prenašati tega življenja.

— Beži, beži! — se je zasmehal Muzard. — Moj Soléme bi šel v smrt radi ene ženske?! To je izključeno.

— Ti ne moreš občutiti velike potrebe ljubezni, ki je zrastle v mojem srcu in zato se mi smeješ — je žalostno odvrnil Soléme.

— Jaz mislim, da pravo, resno prijateljstvo zadostuje človeškemu srcu.

Soléme je spoznal, da Muzard s tem misli na svojega prijatelja duhovnika.

— Ali je tvoj prijatelj abbé Naim še vedno tu vikar — je pokazal na zvoniké Notre-Dame, ki so molče štrleli proti nebu.

Muzard mu je odgovoril, da je bil Naim poslan na drugo mesto. Notre-Dame ni bila primerna za njegovo skromno dušo in mehko srce, ki je v podporanju revežev iskalo utehe... Njegova stroga krepkost je vzbujala med plahimi meščani pohujšanje... Njegov župnik, ki se je skrivaj divil Naimu in ga je zelo spoštoval, je to takoj spoznal. In mislil je, da bi mogel Naim široko razprostriti svoje velike peruti nad revnim narodom, nad bednimi, v kraju, kjer ni nikarih ozirrov, kjer se ne bo nikomur zameril. Svoje mnenje je sporočil nadškofu in ta ga je imenoval za župnika v najbolj revnem kraju na robu mesta.

— In kako mu tam gre? — je vprašal Soléme, ko je Muzard utihnil.

— Bilo je pogrešeno, da so ga poslali tja — je odvrnil Muzard. — V notre-damski župniji je vzbujal pozornost. Nekateri so se sicer pohujševali nad njegovim življenjem, večina pa ga je občudovala. Krožiti so začele o njem čudežne govorice. Marsikdo je vedel povedati, da bolnike ozdravlja. Posledica vsega tega je bila, da so se ljudje začeli zgrinjati okrog njega in marsikateri verski brezbriznež je spet našel pot v cerkev. A sedaj bo živel pokopan v oddaljeni predmestni župniji in se ne bo slišalo o njem nič več.

— Elizabeta Chastenac, Ivankina teta, pozna Naima. Pred nekaj dnevi mi je govorila o njem. Imenovala ga je zakladnico ljubezni.

— Ah! Gospa Elizabeta! — je vzdihnil zamišljeno Muzard.

V duhu je zagledal pred seboj to mlado vdovo, bledega obraza, žalostnih oči, ki se je po smrti svojega moža bavila samo z dobrimi deli in vzgojo osirotele Ivanke, ki je bila zelo vrtoglava in željna uživanja. In povsod si ju videl skupaj, na dobrodelnih sestankih, pri pridigah, kakor tudi na koncertih, v gledališču, na zborovanjih in čajankah. Nekega dne sta bili prišli tudi na upravo »Pošte«. Muzard ju je poznal in je nekam posmehljivo dejal Solémeju:

— Med tema ženskama ima samo ena glavo, a ti si izbral ravno tisto, ki je nima.

Solémeja so te besede žalile. Obrniti se je hotel in oditi, a se je premislil. Ta preprosti Muzard je imel na sebi poseben čar, ki je z njim znal prikleniti človeka nase ko malokdo. Soléme je zadušil užaljenost in ko da bi bil popolnoma preslišal Muzardovo opazko, je mirno dejal:

(Dalje sledi.)

Nemčija posoja denar boljševikom. Med tem, ko Hitler grmi proti boljševikom, jim na tihem ponuja posojilo 8 milijard dinarjev (pol milijarde mark), ki ga namerava Nemčija dati v obliki strojev.

Boljševiki ubijajo katoliške duhovnike. Boljševiki so obsodili na smrt in ustrelili dva katoliška duhovnika: prošta Jürgenš in Viljema Lohrerja, ki sta delovala med ruskimi Nemci.

Novo cesarstvo na Daljnem vzhodu. Japonci so organizirali iz odtrganih kosov Kitajske zopet novo državo. Iz takozvane Notranje Mongolije, ki meji na eni strani na Kitajsko in Mandžurijo, na drugi pa na boljševiško Zunanjo Mongolijo, ki je pod ruskim vplivom, so napravili novo cesarstvo, ki se naziva »Mangkuo« ter mu bo vladal knez Tehvang. Nova država je čisto pod vplivom Japonske.

Staviskijev proces, ki je trajal več mesecev, se je te dni v Parizu končal. Velik del obtožencev je bil oproščen, obsojene pa so bile mnoge ugledne osebnosti. Porotniki so se posvetovali dva dni nepretrgoma, pa so jim med tem časom namestili postelje v porotni dvorani, kjer so spali in jedli, ker po zakonu med posvetovanjem ne smejo zapustiti prostora.

Med tem ko rusko ljudstvo strada — milijarde za orožje. Mogotci boljševiške Rusije so zadnje dni napovedali svetu gigantsko oborožitev. Predsednik sveta ljudskih komisarjev Molotov in maršal rdeče vojske Tuhačevskij sta povedala, da bo Rusija izdala v prihodnjem letu 150 milijard dinarjev za oboroževanje. 1000 novih bojnih letal, 5000 tankov in 100

podmornic, več najmodernejših bojnih ladij, 100.000 strojníc in 50.000 topov bo zgradila s tem denarjem. Takega oboroževanja svet še ne pomni. Rusija se očitno pripravlja, da zažge po svetu krvavo rdečo vihar z orožjem, ker ga s pripravljanim raznih revolucij ni zmogla. To silno oboroževanje pa vrši država, v kateri stradajo milijoni ljudi, teptani od maloštevilne židovske bande.

Strašni učinki plinskih bomb. Italijani so začeli bombardirati abesinske postojanke s plinskimi bombami. To brezdušno divjanje nad nezavarovanim sovražnikom se je strahovito maščevalo nad Italijani samimi. Listi poročajo, da so metala italijanska letala plinske bombe na Abesince pri Makali. Naenkrat pa je pogel veter plin proti italijanskim postojankam. Posledice so bile strašne. Tisto mladih fašistov je oslepelo, ker jih je zastropil plin.

OBČNI ZBOE SSK MARATONA.

V ponedeljek zvečer je imel SSK Maraton v Mariboru svoj redni občni zbor, s katerim je zaključil prvo petletnico svojega obstoja. Iz poročil društvenih funkcionarjev se je videlo veliko sportno delo, ki ga vrši Maraton v severnem delu Slovenije. Upravičeno je naglašal delegat Jugoslovanske liahkostletske zveze in Olimpijskega odbora v svojem nagovoru, da je šele Maraton prinesel v mariborski sport oni polet, ki ga danes opažamo. Maraton ima letos

na programu ustanavljanje sportnih odsekov tudi v drugih krajih. Njegov odsek v Rušah, ki goji rokoborbo in boksa ter ga sestavljajo samo delavci iz ruske tovarne, že zelo lepo deluje ter šteje nad 40 članov. Maratonci so si izvolili letos novo vodstvo, v katerem so priznani naši javni in sportni delavci. Iz sestave odbora je razvidno, kako se je združilo v klub razumnostvo s pripadniki delavskih slojev, da složno dela za prosep pravega sporta. Delavci, ki hočete gojiti sport katerekoli panoge, pristopajte k Maratonu!

Udeležba na zimskosportni olimpijadi še ni gotova? Jugoslovanska zimskosportna zveza je razglasila, da še ni gotovo, če se bomo udeležili letošnje zimskosportne olimpijade v Garmisch-Partenkirchenu, ker ni sredstev. Kar je zveza imela denarja sedaj, je vse šlo za tečaj, na katerih so smučarji trenirali za olimpijado.

Nov sistem nogometnega prvenstva. Jugoslovanska nogometna zveza je sklenila izpremeniti dosedanj sistem nogometnega prvenstva. Podvezna prvenstva se morajo po novem pričeti 16. februarja ter zaključiti do 31. maja. Po dovršenem podveznem prvenstvu pa se igra državno prvenstvo, ki bo junija in julija. Nov sistem je naletel na odklonilno stališče pri najboljših klubih, ki vstrajajo na dosedanjem liginem sistemu.

Jesenjani so najboljši smučarji. V naši državni smučarski reprezentanci, ki naj bi nas zastopala na olimpijadi, je kar pet jesenjanov in sicer: Smolej, Praček, Helm, Znidar in Novšak. Zanimivo je še to, da so vsi razen Heima, ki je medicinec, sami delavci iz jeseniške tvornice.

Sportni drobiž. Nemci so imeli državno smučarsko prvenstvo v Oberstdorfu. Kljub slabim snežnim razmeram so bili uspehi sijajni ter so pokazali, da bodo igrali nemški smučarji na olimpijadi veliko vlogo. — Letošnje prvenstvo FIS (evropsko smučarsko prvenstvo) se bode vršilo dne 21. do 23. februarja v Innsbrucku. — Ameriška olimpijska reprezentanca za hitrostno drsanje se je ustavila na Norveškem ter se pomerila z Norvežani, ki so pa Američane premagali s 95:49 točk.

LEPE KNJIGE

Za zelo nizko ceno dobite v Cirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptujju štiri krasne povesti: **A njega ni** (povest iz svetovne vojne) za 12 Din, **Kraljica Estera** (svetopisemska povest) za 10 Din, **Pravica in usmiljenje** za 7 Din in **8 strel** in plinom za 7 Din. Ker je zaloga že precej majhna, pohitite, da ne boste zamudili ugodne prilike!

Mali oglasi. Vsaka beseda samo 50 par. Male oglase je treba poslati vsaj do četrta zjutraj in jih je treba plačati naprej.

Delavska prodajalna

Edina knjigarna in prodajalna šolskih potrebščin na desnem bregu Drave v Mariboru se je preselila z novim letom

v hišo Pokojninskega zavoda

Delavci, kupujte v tej prodajalni, navačajte svoje otroke, da kupujejo šolske potrebščine tu, ker vi tako hočete!

Priporoča se vam:

**Prodajalna in knjigarna
Tiskarne sv. Cirila
Maribor, Kralja Petra trg 6**

GURKO: No, naj bo! — Pa, saj tu prihaja Borovič sam.

5. prizor:

Trešnjan, Borovič.

BOROVIC (je pijan, v roki drži steklenico, ki mu med vstopom pade iz rok): Da. Tu je Borovič! Kaj hočete od njega? Nekdo je zval moje ime.

ALEŠKI: Ali ne vidite vladnega komisarja?

BOROVIC (osuplo, preplašeno, zbegano zre na Gurka): Ah da, vas že poznam, gospod komisar! Oprostite! Jaz sem namreč...

GURKO (mu smehljaje poda roko): Saj se čuti, gospod predstojnik.

BOROVIC: Bil sem namreč razjarjen. In kadar sem razjarjen, sem neroden, to vem.

GURKO: Imenitno! Takih mož potrebujemo. Kaj vas je tako razjarilo?

BOROVIC: Tisti ničvredni kulak Polski.

GURKO: Tako, tako! (Rdeči gardisti se zabavajo po tihem.)

BOROVIC: Danes sem tega kulaka ukrotil. (Vojaki odslej poslušajo pogovor. Jermak ostane resen.)

GURKO: Tako? — In kako ste to napravili?

BOROVIC: Najprej sem mu vrgel svoj bič v obraz. Potem mi je moral škornje poljubiti! — Hahaha! To bi morali vi videti, kake »gsihte« je pri tem rezal!

GURKO: To je bilo seveda nekoliko prehudo, a nič ne škodi. Z vsakim upornim mužikom moramo tako zaplesati.

BOROVIC: In tukaj? Ta ničvrednež mi kazi načrte; ampak jaz ga že ukrotim. Ta kmetavzarska butica! — Polja je moja. Če mi bo kljubovala, pišem v Moskvo.

ALEŠKI (se smeji): Saj ne zna pisati!

BOROVIC (zlobno-jezno): Drži gobec! — Oprostite,

gospod komisar — ampak tale predrzni gobec tukaj...

GURKO (dvigne roko): To je šala. — Zdi se mi, da pričinja deževati. Tam zgoraj više v gozdu stoji lesena koč. Dasi je slaba in razpadla, pa le pojdimo tja.

BOROVIC: Saj danes propada vsa Rusija. (Vsi odidejo.)

6. prizor:

Sergjej, mužiki.

Tajinstvena scena. Igravci se oprezno razgledujejo, govore pritaženo, a razumljivo. Najprej nastopi Sergjej z bičem za pasom. Oprezuje, potem pokima drugim. Mužiki se priplazijo drug za drugim, in drug drugemu pokimavajo.

SERGJEJ: Priplazil sem se do njih in poslušal. (Pokazuje v eno smer.) Tam! Zdaj sedé tam zgoraj v tisti koči. Par kapljic dežja jih je pregnalo.

1. KMET: Kaj pa si slišal, Sergjej?

SERGJEJ: Bilo je nesramno, kako so se bahali s svojim pobalinstvom. Jutri se mora naprej ropati in pleniti tako, »da bo mužikom tekla kri izpod prstov«. (Splošno vznemirjenje.)

2. KMET: Ste slišali, sotrpini?

SERGJEJ: Nele prašiče, kuretino, živino in pšenico bodo rekvirirali, ampak vse, kar najdejo.

3. KMET: Sodrga!

4. KMET: Je bil Borovič zraven?

SERGJEJ: Seveda. Prišel je pijan nekoliko pozneje. Bil je nadelan, da je smrdele od njega. Ali prisegam, da mi danes ne uide. S čimer se je pregrešil nad mojim očetom, za to se mora pokoriti.

1. KMET (se pripogne): Glejte, tu leži steklenka od vodke. Malo vodke je še v nji. (Steklenica gre iz rok v roke.)

2. KMET: Borovičeva je. Poznam jo.

SERGJEJ: Dajte mi jo. Če je njegova, se bo gotovo vrnil. Takega dragocenega imetja ne bo pustil.

3. KMET: Glejte, glejte! Vojaki zapuščajo koč! in previdno odhajajo!

4. KMET: In tam kolovrati Borovič. Naravnost proti nam gre, lopov! Steklenko gre iskat.

SERGJEJ: To je moj trenutek in njegova usoda. A ne sme nas poznati, kakor smo se dogovorili. (Vsi si privežejo črne prte ali robce čez obraze tako, da so samo oči proste.) To spada k tajni ljudski sodbi. Zdaj pa le hitro v skrivališče. In v pravem času nastopite. (Mužiki se razidejo na štiri različne strani.) Jaz bom dedca sprejel. Bič bo pošteno švigal. (Postavi se v ozadje in drži roke križem. Sliši se, kako se Borovič spotika ob veje.)

7. prizor:

Sergjej, mužiki, Borovič.

BOROVIC (se spotika, išče povsod. Pijanost naj ne označi preveč. Govori težko, pijansko): Tu — tu-le sem moral zgubiti svojo steklenko. Prokleta, kje-li je? Ni je, pa je ni mogoče najti. Za vruga, vodko moram vendar imeti. Satan, jo imaš ti?

SERGJEJ (nenadoma stopi iz ozadja in mu pomoli steklenico): Uganil si — imam jo! (Stoji kakor steber.)

BOROVIC (se prestrašen umika nazaj, si seže v lase itd.): Ha! Kdo si? — Molčiš? — Ti! Ti! — Groza me je, — strašno! — Kdo si? — Povej! — Saj grem zopet dalje. (Se obrne, tedaj pa vstopi 1. kmet in stoji pred njim s prekrizanimi rokami. Borovič zakriči. Obrne se k drugemu izhodu, tedaj vstopi 2. kmet v isti stoji itd.; nazadnje je Borovič obkrojen od štirih mužikov. Ves prizor mora učinkovati pošastno, strahotno. Borovič stoji tam s tresočimi koleno. Tedaj spregovori s tresočim glasom s sklenjenimi rokami): Povejte mi, prosim, kaj hočete od mene?

(Dalje sledi.)